

U. L. - zmiana terdu
X 2007 r.

MEMORIAŁ

General Marii Wittek

++

MIJAŁ Antonina

z em. Bartoszewska

ps. "Tosia"

AK
KG

229/1 WSK

SPIS ZAWARTOŚCI TECZKI — ^{kt} MİYAL Antonime
20m. Bontaszevske
229/WSK

I/1. Relacja ✓ k. 12, s. 1-12

I/2. Dokumenty (sensu stricto) dotyczące osoby relatora ✓ k. 15-1

I/3. Inne materiały dokumentacyjne dotyczące osoby relatora —

II. Materiały uzupełniające relację ✓ k. 4, s. 1-5

III/1 — Materiały dotyczące rodziny relatora —

III/2 — Materiały dotyczące ogólnie okresu sprzed 1939 r. —

III/3 — Materiały dotyczące ogólnie okresu okupacji (1939-1945) —

III/4 — Materiały dotyczące ogólnie okresu po 1945 r.

III/5 — inne... —

IV. Korespondencja ✓

V. Nazwiskowe karty informacyjne ✓

VI. Fotografie ✓ k. reprodukt. szt. 4, ksero plct. II s. 1

h Relacje

- Biogram oprac. przez J. Sikorskię ps. „Janina”, W-wa 2003, nps, kopia, k. 2, s. 1-2
- Biogram oprac. przez M. Kleczka, 2003, nps, rkps (oryg.), k. 4, s. 3-6
- Biogram oprac. przez M. Suleję i W. Misztala, [b.d.], nps, kopia, k. 3, s. 7-9
- Biogram oprac. przez E. Zawacką i J. Kromp do It. „Stowuika kobiet odznaczonych WOT”, [b.d.], nps, rkps (oryg.), k. 3, s. 10-12.

p. 551/103
Przystęta J. Sikorska 5 XI 2003 r. (e-mail)

2/1/1 3219

Bartoszewska Antonina z d. Mijal (1915-1986), „Tosia”, kpt AK – *J. Sikorska Tury*

Urodziła się 17 stycznia 1915 r. w Warszawie w rodzinie robotniczej, córka Tomasza Mijala i Bronisławy Wojtczak z Lubelszczyzny. Miała sześcioro rodzeństwa: dwie siostry zmarły w dzieciństwie, brat Józef – w 1938 r. na gruźlicę, brat Edward zginął w Mauthausen, brat Jerzy – w Oświęcimiu; młodsza o 17 lat siostra Alicja (z męża Bałdyka) – farmaceutka, aktualnie emerytka, mieszka w Wołominie pod Warszawą.

Gimnazjum ukończyła w 1934 r. w Warszawie.

W latach 1934-38 jako instruktorka Przysposobienia Wojskowego Kobiet prowadziła szkolne hufce PWK oraz szkolenia w Legii Akademickiej Kobiet, a w roku 1938 i 1939 - szkolenie Przysposobienia Kobiet do Obrony Kraju.

We wrześniu 1939 uczestniczyła w obronie Warszawy, mobilizując powiatki do służby. Już w październiku 1939 była łączniczką mjr. Kiwerskiego, a w maju 1940 wstąpiła do służby dywersyjno-sabotażowej – najpierw w Związku Odwetu, a następnie w Kobietych Patrolach Minerskich, podporządkowanych od 1942 r. szefowi Kedywu Okręgu Warszawa AK. Dowódcą oddziału liczącego ponad 50 minerek była dr Zofia Franio „Doktor”, a Antonina Mijal - jej zastępczynią i prawą ręką od początku do 1945 r.

„Tosia” wraz z dr Franio oraz trzema innymi instruktorkami PWK (Kazimierą Olszewską „Mirą”, Janiną Rudomino-Kochanowską „Niną” i Kazimierą Skoszkiewicz „Marią”) odbyły specjalne szkolenie na kursie prowadzonym przez oficerów-saperów według programu płk. Franciszka Niepokólczyckiego „Teodora” – wybitnego specjalisty z zakresu wojskowości. Zasady i metody konspiracji wykladała Halina Piwońska – przedwojenna podinspektorka PWK. Kurs obejmował także ćwiczenia praktyczne. Uczono m.in. produkowania min i ich transportowania. Zespół tak wyszkolonych pięciu instruktorek PWK stał się załóżką służby Kobietych Patroli Minerskich.

Pierwsze dwa patrole zorganizowały w listopadzie 1940 „Tosia” i „Mira”. Działało 9 patroli 5-osobowych. „Tosia” brała udział w kilkudziesięciu akcjach dywersyjno-sabotażowych przeciwko wojskowym obiektom niemieckim: minowaniu szyn, taboru kolejowego, magazynów. Zajmowała się również produkcją min oraz transportem ładunków saperskich – m.in. do getta w Warszawie. We wszystkich akcjach – w tym także podczas Powstania Warszawskiego – wykazywała się niezwykłą odwagą i skutecznością. Była to działalność wyjątkowo ryzykowna – zarówno dla bezpieczeństwa całej organizacji, jak i dla życia kobiet-żołnierzy wykonujących te trudne zadania.

„Tosia” brała m.in. udział w niezwykle trudnej akcji opatrzonej kryptonimem „Wieniec” – 8 października 1942 r. około godz. 1.30 w rejonie Pyr w kierunku na Radom jej patrol uczestniczył w wysadzeniu toru kolejowego, powodującym odcięcie lokomotywy od wagonu towarowego. 3 marca 1943 r. „Tosia” osobiście nadała na Poczcie Głównej w Warszawie przesyłki zawierające zmontowane przez nią materiały wybuchowe, zaadresowane do wysokich rangą oficerów niemieckich w Krakowie i w Warszawie.

W końcu grudnia 1943, z powodu zagrożenia magazynów, drużyny kobiece pod dowództwem dr Franio i „Tosi” przeniosły ręcznie w ciągu trzech dni 150 kg materiałów wybuchowych i środków zapalających. Przeniesionych zostało m.in. ponad 300 różnego rodzaju min, 150 kompletów przewodów ogniowych, 800 ostrych butelek, 50 zapalników zegarowych, ponad 200 filipinek, a także 500 kg narzędzi („Tosia” była bowiem również szefem zaopatrzenia).

1/1/2

„Tosia” z wielką godnością i odwagą pełniła swoją służbę przez cały okres okupacji i Powstania Warszawskiego, wzbudzając nieustanny podziw i najgłębsze uznanie. Szefowie Kedywu Okręgu Warszawa w swoich okresowych raportach wielokrotnie podkreślali wyjątkową ideowość i ofiarność kobiet w służbie dywersyjno-sabotażowej. Rozkazem nr 512 gen. „Bora” z dn. 2 października 1944 „Tosia” została odznaczona Krzyżem Orderu Virtuti Militari.

W 1946 r. została aresztowana. Po zwolnieniu z więzienia ukończyła studia medyczne (rozpoczęte podczas okupacji na tajnym Wydziale Lekarskim Uniwersytetu Warszawskiego), w latach 50. uzyskała dyplom lekarza i poświęciła się pracy jako pediatra-reumatolog. Wyszła za mąż za Władysława Bartoszewskiego, w 1955 r. urodziła syna - Władysława jr. (aktualnie bankowiec, mieszka w Warszawie).

Zmarła 9 marca 1986 r. w Warszawie. Pochowana jest w kwaterze pewiaczek na stołecznych Starych Powązkach.

Janina Sikorska „Janka”

Warszawa, listopad 2003

Bibliografia:

1. „Łączność, sabotaż, dywersja. Kobiety w Armii Krajowej”, pod red. Haliny Martinowej, przewodnicząca Komitetu Redakcyjnego - Halina Czarnocka, wyd. Zarząd Główny Armii Krajowej, Londyn, bez daty, I wyd. krajowe – styczeń 1985.
2. „Powstanie Warszawskie. Służby w walce”, pod red. Romualda Śreniawy-Szypiońskiego, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 1994.
3. „Oddział Kobiety warszawskiego Kedywu. Dokumenty z lat 1943-1945”, opr. Hanna Rybicka, Wydawnictwa Uniwersytetu Warszawskiego, Warszawa 2002.

Przysłat N. Kledzik 25 XI 2003r.

Impul prace Kledzik Sikorska 1/1/3

e mail podsi strus do Zrodet

BARTOSZEWSKA z d. Mijał Antonina Felicja (ur. 1915), ps. „Tosia”, *z Klubu 25 XI 03*
sanitariuszka, łączniczka, minierka, z zawodu lekarz

drobny podrytacz
Antonina Felicja Mijał urodziła się 17 stycznia 1915 r. w Warszawie jako córka Tomasza i Bronisławy z Wojtczaków. *mała brigitto roduńska*

Uczęszczała do Gimnazjum Władysława Lange w Warszawie, gdzie w 1933 r. uzyskała maturę. Pełniła funkcje komendantki hufca nr 13 w *hufców m. Kolny ch. PDK* luteranśkim Gimnazjum Żeńskim im. Królowy Anny Wazówny oraz hufca nr 20 w Gimnazjum Żeńskim W. Lange. Pracowała jako instruktorka na obozach szkoleniowych. Do 1935 r. była świetliczanką w Domu Dziewcząt w dzielnicy Koło. W 1937 r. ukończyła wyższy kurs instruktorski PWK w Warszawie. *PDK ma* W latach 1937-38 prowadziła Hufiec Akademicki UW.

Przy końcu sierpnia 1939 r. uczestniczyła w obozie instruktorek PWK w Spale. *W* Wybuch wojny 1 września zastał ją w Tomaszowie Mazowieckim. *W i stambgd* Następnego dnia dotarła do Warszawy.

domu
W czasie oblężenia stolicy pracowała początkowo jako sanitariuszka w Cytadeli, następnie w KN PWK, *była* gdzie zajmowała się zaopatrywaniem szpitali. *komandantka* Po kapitulacji podjęła pracę jako sanitariuszka w szpitalu św. Łazarza.

W listopadzie 1939 r. wstąpiła do SZP, wprowadzona przez dr Zofię Franio i prawdopodobnie N. Karasiównę (wg Wł. Bartoszewskiego). Przyjęła pseudonim „Tosia”. W lutym 1940 r. została łączniczką kpt. Jana W. Kiwerskiego ps. „Kalinowski”, „Lipiński”, (także „Dyrektor”, „Oliwa”, „Rudzki”, „Ziomek”), *niektórzy choroba* oficera sztabu dywersji ZWZ, z-cy komendanta ZŁ KG ZWZ.

Wiosną 1940 r. odbyła przeszkolenie w pierwszej piątce Kobięcego Zespołu Minerskiego, *dwadzieścia parę de Frano*

W latach 1940-1941 pracowała w charakterze zastępczyni kierowniczkii Ogródka Jordanowskiego przy ul. Bagatela, *oficjalnie* i dorywczo w RGO przy ul. Książęcej. W 1942 r. rozpoczęła studia na tajnych kompletach medycyny UW.

W październiku 1942 r. objęła funkcję zastępcy komendantki Kobięcych Patroli Minerskich, kierując jednocześnie pracownią prototypów min w Biurze

Badań Technicznych Wydziału Saperów KG AK. W tymże miesiącu wzięła udział w akcji „Wieniec” dowodząc patrolami minerskimi, za co została odznaczona Krzyżem Walecznych po raz pierwszy (rozkaz Dowódcy AK z 3.05.1943 r.). Wiosną 1943 r. uczestniczyła w transportowaniu i dostarczaniu materiałów saperskich i amunicji w akcji pomocy Żydom w warszawskim getcie.

W Powstaniu kierowała pracownią minerską w Śródmieściu Północ. Przygotowywała ładunki wybuchowe wykorzystane m.in. w zdobywaniu „Pasty” przy ul. Zielnej i w akcjach na ul. Kredytowej, 15 września 1944 r. ^{awansowała} odznaczona po raz drugi Krzyżem Walecznych. 22 września 1944 r. awansowana do stopnia kapitana.

Rozkazem Dowódcy AK nr 512/BP z dnia 2.10.1944 r. ^{awansowała} została odznaczona Krzyżem Srebrnym Orderu Wojennego Virtuti Militari.

^{awansowała} Odznaczenie zweryfikowane w 1968 r. przez Komisję Weryfikacyjną AK w Londynie (nr 13 443) i w tym samym roku przez Komisję Weryfikacji Odznaczeń przy ZG ZBOWiD. ^{awansowała} V [^{awansowała} w otrzymaniu nagrody]

Po kapitulacji Powstania wyszła z ludnością cywilną. Zorganizowała w Milanówku pomoc dla rannych i chorych powstańców.

Przez kilka lat powojennych kontynuowała studia medyczne w Uniwersytecie Warszawskim, rozpoczęte w czasie okupacji. Po ich ukończeniu w 1950 r. (dyplom otrzymała 3.10.1952 r.) pracowała przez rok w GUS, następnie do 1968 r. w Przychodni Reumatologicznej przy ul. Barskiej. W 1961 r. ^{awansowała} uzyskała I stopień specjalizacji w pediatrii, w 1966 r. II stopień specjalizacji.

W latach 1959-1968 organizowała kolonie zdrowotne dla dzieci z chorobą reumatyczną. Od września 1968 r. była przez dwa lata lekarzem szkolnym w Zakopanem, a następnie także przez dwa lata lekarzem szkolnym w Warszawie. Od listopada 1972 r. przebywała przez prawie rok na stażu w paryskiej Klinice Reumatologicznej. Po powrocie do przejścia na emeryturę

pracowała jako lekarz w Zespole Przemysłowej Służby Zdrowia Warszawa-Ochota.

Od połowy lat siedemdziesiątych działała w podziemiu antykomunistycznym. Była współautorką publikacji na temat służby zdrowia w PRL ogłoszonym przez podziemne Polskiej Porozumienie Niepodległościowe.

[Odnznaczona także Srebrnym Krzyżem Zasługi z Mieczami (rozkaz z 14.12.1943), czterokrotnie Medalem Wojska (leg. nr. 16501) i Odznaką Pamiątkową Armii Krajowej (leg. nr 3114).]

do skapit
pobran

Zmarła 9 marca 1986 r. Pochowana na cmentarzu Powązkowskim, w kwaterze kobiet z PWK, nr. 155b.

Rodzina Mijałów przyszła do Polski z wojskami napoleońskimi w 1807 r. Posiadali majątek ziemski koło Sochaczewa. Tomasz, ojciec Antoniny, był drobnym przedsiębiorcą, w różnych okresach życia właścicielem małej fabryki, mleczarni, restauracji, kamienic. Matka, Bronisława z Wojtczaków, pochodziła ze zubożałej rodziny właścicieli ziemskich na Lubelszczyźnie. Oprócz Antoniny mieli córkę Elżbietę, która zmarła jako dziecko, synów Józefa, zmarłego na gruźlicę w 1938 r., Jerzego, zginął w obozie w Auschwitz, Edwarda, zmarł w obozie Mathausen w 1945 r. i córkę Alicję, lekarza farmacji, mieszka w Warszawie.

W wrześniu 1948 r. wyszła za mąż za Władysława Bartoszewskiego, historyka i publicystę. Związek został rozwiązany we wrześniu 1967 r. Mieli jedno dziecko, syna Władysława Teofila, ur. w 1955 r. W 1980 r. ukończył Wydział Historii UW. Doktoryzował się z antropologii społecznej w 1984 r. w Uniwersytecie w Cambridge w Anglii. Był wykładowcą w Uniwersytecie w Oxfordzie, pracował w firmach konsultingowych i bankach inwestycyjnych w Anglii, Rosji, na Ukrainie. Mieszka w Warszawie.

Źródła:

KHK, T-II-B/3.

*Antonia Mijałowa (rodz. 1948?)
historyk i publicysta. Związek z Władysławem Bartoszewskim
rozwiązany w 1967 r. Mieli jedno dziecko, syna
Władysława Teofila urodzonego w 1955 r.,
absolwent Wydziału Historii UW, dr antropologii
społecznej (UK Cambridge 1984), zatrudniona
w Oxfordzie, potem pracowała w prywatnych
firmach konsultingowych, mieszka w Warszawie.
Z rodziny: dwóch braci, również absolwent konwentu
w Warszawie (zmarł), córka Bronisława i Władysława
z siostrą Alicją, lekarz farmacji mieszka w Warszawie.*

DW UdsKiOR. Wykaz osób odznaczonych Krzyżemop. cit., cz. I, s. 63, poz. 338.

Oddział kobiecy warszawskiego Kedywu. Dokumenty z lat 1943-1945. Oprac. H. Rybicka, Warszawa 2002

Rybicki J.R. – Notatki szefa warszawskiego Kedywu, Warszawa 2001

Strzembosz T. – Oddziały szturmowe konspiracyjnej Warszawy 1939-1944, Warszawa 1983

Ślaski J. – Polska Walcząca, Warszawa 1990

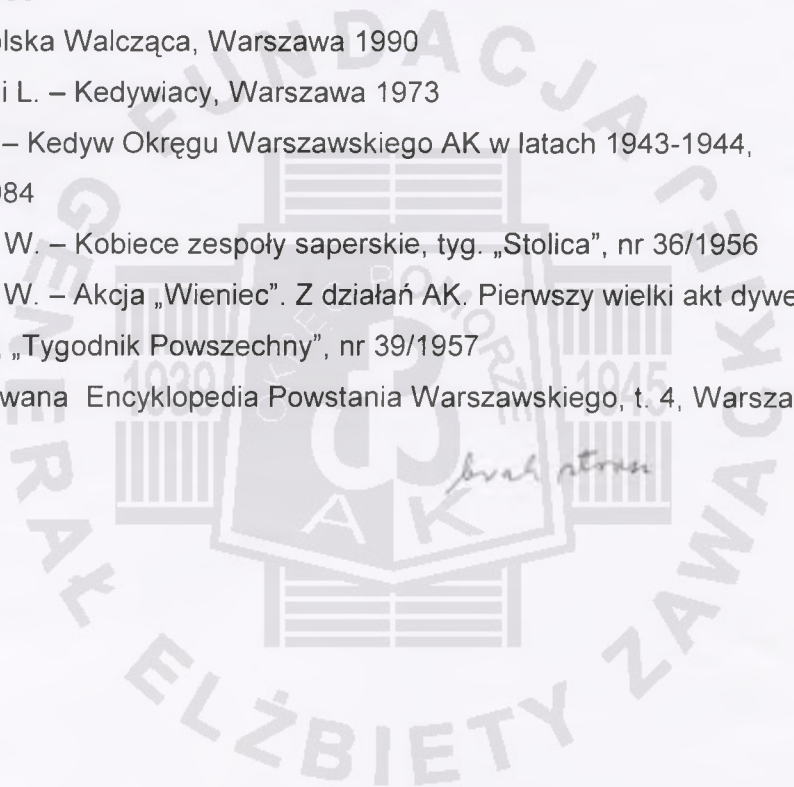
Witkowsy H i L. – Kedywicy, Warszawa 1973

Witkowski H. – Kedyw Okręgu Warszawskiego AK w latach 1943-1944, Warszawa 1984

Bartoszewski W. – KobiECE zespoły saperskie, tyg. „Stolica”, nr 36/1956

Bartoszewski W. – Akcja „Wieniec”. Z działań AK. Pierwszy wielki akt dywersji w Warszawie, „Tygodnik Powszechny”, nr 39/1957

Wielka Ilustrowana Encyklopedia Powstania Warszawskiego, t. 4, Warszawa 1997, s. 19

Przyjęta chyba M. Sulę i U. Misztel 1/12
BARTOSZEWSKA Antonina Felicja z d. MIJAL -MS

Urodziła się 17 stycznia 1915r. w Warszawie jako córka Tomasza i Bronisławy z d. Wojtczak. Ojciec jej, chłop z pochodzenia, był rzemieślnikiem i drobnym kupcem.

Po maturze, od 1933r. do 1935r. pracowała jako świetliczanka w Domu Dziewcząt na Kole. Ukończyła także Studium Pracy Społeczno – Oświatowej Wolnej Wszechnicy Polskiej. Od 1934r, działała w stopniu młodszej przewodniczki w PWK. Pełniła funkcję komendantki hufca nr 13 w luterańskim Gimnazjum Żeńskim im. Królowy Anny Wazówny, hufca nr 20 w Gimnazjum Żeńskim Władysławy Lange oraz instruktorki na obozach szkoleniowych. W latach 1935 – 1937 była kierowniczką Ośrodka Pracy dla uczestniczek PWK z terenu całej Polski na ul. Okopowej 59. W latach 1937 – 1938 prowadziła Hufiec Akademicki UW. W 1937r. ukończyła wyższy kurs instruktorski PWK w Warszawie.

Wojna zastała ją, jak wiele innych instruktorek w Tomaszowie Mazowieckim, tuż po przyspieszonym zakończeniu obozu instruktorek PWK w Spale. Wraz z innymi 2 września dotarła do Warszawy.

W czasie oblężenia Warszawy początkowo pracowała jako sanitariuszka na Cytadeli, a następnie także w KN PWK. Zajmowała się tam ustalaniem potrzeb szpitali. Doraźnie pełniła także funkcję sanitariuszki. W październiku pracowała jako pielęgniarka w Szpitalu św. Łazarza.

W listopadzie 1939r. za pośrednictwem dr Zofii Franio wstąpiła do SZP. Przyjęła ps. Tosia. Na początku była łączniczką kpt. Jana Kiwerskiego, zastępcy komendanta Związku Odwetu. Wiosną 1940r. przeszła przeszkolenie w pierwszej piątce minerskiej Kobięcego Zespołu Minerskiego. W październiku 1942r. objęła funkcję zastępczyni komendantki Kobięcych Patroli Minerskich. Jednocześnie była kierowniczką pracowni prototypów min w Biurze Badań Technicznych Wydziału Saperów KG AK. Uczestniczyła także w próbach min w terenie. W październiku 1942r. jako dowódca patrolu minerskiego brała udział w akcji „Wieniec”, a w 1943r. w akcji pomocy dla getta.

Oficjalnie pracowała w latach 1940-1941 jako zastępczyni kierowniczką Ogródka Jordanowskiego przy ul. Bagatela, a dorywczo także w RGO na ul. Książęcej. Studiowała medycynę na tajnym Wydziale Lekarskim UW.

W czasie Powstania kierowała pracownią minerską. Pracując w prymitywnych warunkach uległa w końcu zatruciu chemicznemu.

23 września 1944r. została mianowana na stopień kapitana.

Po upadku Powstania organizowała w Milanówku pomoc dla rannych i chorych powstańców. W latach 1945-1950 ukończyła studia medyczne. Do listopada 1951r. pracowała jako lekarka w GUS, a następnie, do sierpnia 1958r. /z przerwą w latach 1955-1960/ w Stołecznej Przychodni Reumatologicznej na ul. Barskiej. W 1961r. uzyskała I stopień specjalizacji w pediatrii, a 1966r. II stopień w reumatologii. Od września 1968r. była przez dwa lata lekarzem szkolnym w Zakopanem, a następnie, także przez dwa lata lekarzem szkolnym w Warszawie. Od listopada 1972r. przez niespełna rok przebywała na stażu w Klinice Reumatologicznej w Paryżu. Po powrocie, aż do emerytury pracowała jako lekarz w Zespole Przemysłowej Służby Zdrowia Warszawa – Ochota. W latach 1959-1968 organizowała kolonie zdrowotne dla dzieci z chorobą reumatyczną.

Po wojnie wyszła za mąż za Władysława Bartoszewskiego, literata i publicystę. Zmarła 9 marca 1986r.

Rozkazem Dowódcy AK Nr 512/BP z dnia 2.X.1944r. została odznaczona Krzyżem Srebrnym Orderu Wojennego Virtuti Militari. Odznaczenie to zostało pozytywnie zweryfikowane w 1968r. przez Komisję Weryfikacyjną AK w Londynie /nr k. 13443/. W tym samym roku także Komisja Weryfikacji Odznaczeń przy ZG ZBoWiD pozytywnie zweryfikowała to odznaczenie.

Antonina Bartoszevska była także odznaczona Złotym Krzyżem Zasługi z Mieczami oraz 2 – krotnie Krzyżem Walecznych.

Źródła:

KHK, T-II-B/3.

DW UdsKiOR, Wykaz osób odznaczonych Krzyżem Złotym i Srebrnym Orderu Wojennego Virtuti Militari za czyny bojowe w okresie II wojny światowej 1939-1945, cz. I. s. 63, poz. 338.

Wielka Ilustrowana Encyklopedia Powstania Warszawskiego, t. 4, Warszawa 1997, s.19.

+++++

2/1/9
A KHK, T-II-B/3; APAK, T: 229/WSK; DW UdsKiOR, WI Nr 15 GKWO ZG ZBoWiD z 8.03.1969 r.; SPP, akta A. Bartoszewskiej;

Gozdawa-Gołębiowski J., *Obszar Warszawski AK*, Lublin 1992, s. 210; *Kobiety w Powstaniu Warszawskim*, WTK, nr 31/1975; *Łączność, sabotaż, dywersja...*, passim; Monsiorska, *Album...*, s. 252-253; Strzembosz T., *Oddziały Szturmowe Konspiracyjnej Warszawy 1939-1945*, W-wa 1983, passim; Ślaski, *Polska...*, t. 2, s. 375, t. 3, s. 234; *Tygodnik Powszechny*, 23 III 1986 (nekrolog); Wesołowski, *Order VM...*, s. 588 i 735; *WIEPW*, t. 4, s. 19; *Życie Warszawy*, 16 III 1986 (nekrolog)

BARTOSZEWSKA z d. MIJAL Antonina Felicja (1915-1986), ^{matka PWS} (kpt., ps. Tosia, sanitariuszka, minerka, łączniczka i zastępczyni komendantki Kobięcych Patrolów Minerskich, w Powstaniu kier. ^{pracy w m} pracowni minerskiej; z zawodu lekarka

Antonina Mijal urodziła się 17 stycznia 1915 r. w Warszawie jako córka drobnego przedsiębiorcy Tomasza i Bronisławy z d. Wojtczak. Miała 6-cioro rodzeństwa. Uczęszczała do Gimnazjum Władysławy Lange w Warszawie, gdzie należała do hufca szkolnego PWK i tam w 1933 r. uzyskała maturę. Próbowwała naderemno dostać się na studia medyczne UW. Ukończyła kurs instruktorski PWK i odtąd pełniła funkcje komendantki hufców szkolnych PWK oraz instruktorki na obozach szkoleniowych PWK. Do 1935 r. była także świetliczanką w Domu Dziewcząt w dzielnicy Koło. W 1937 r. ukończyła Wyższy Kurs Instruktorski PWK w Warszawie i odtąd prowadziła Hufiec Akademicki PWK na UW. W pierwszym półroczu 1939 r. prowadziła także bardzo liczne kursy Pogotowia Społecznego PWK.

W sierpniu 1939 r. uczestniczyła w obozie instruktorskim PWK w Spale pow. Tomaszów Maz. i stamtąd drugiego dnia wojny dotarła do Warszawy. W czasie oblężenia stolicy była początkowo sanitariuszką w Cytadeli, następnie w Komendzie Naczelnej PWK zajmowała się mobilizowaniem pewniaczek do pomocniczej służby wojskowej oraz zaopatrywaniem szpitali. Po kapitulacji podjęła pracę jako sanitariuszka w szpitalu św. Łazarza. W listopadzie 1939 r. została zaprzysiężona w SZP, wprowadzona przez dr Zofię ^(Vm) Franio ~~(wg Wł. Bartoszewskiego przez Janinę Karasiównę)~~. Przyjęła pseudonim „Tosia”. W lutym 1940 r. została łączniczką kpt. Jana W. Kiwerskiego ps. „Kalinowski”, „Lipiński”, z-cy komendanta Związku Odwetu KG ZWZ. Wiosną 1940 r. odbyła przeszkolenie w pierwszej piątce Kobięcego Zespołu Minerskiego, dowodzonego przez dr Franio ~~(Vm)~~ i odtąd uczestniczyła w kilkudziesięciu akcjach dywersyjno-sabotażowych Zespołu, liczącego 9 patroli 5-cio osobowych. Wykazywała się niezwykłą odwagą i skutecznością. W latach 1940-1941 pracowała oficjalnie w charakterze zastępczyni kierowniczkii Ogródka Jordanowskiego przy ul. Bagatela a także dorywczo w RGO przy ul. Książęcej. W 1942 r. rozpoczęła studia na tajnych kompletach medycyny UW. W październiku 1942 r. objęła funkcję zastępczyni Z. Franio, komendantki Kobięcych Patroli Minerskich, kierując jednocześnie pracownią prototypów min w Biurze Badań Technicznych Wydziału Saperów KG AK. W tymże miesiącu wzięła udział w akcji „Wieniec” dowodząc patrolem minerskim, za co została odznaczona Krzyżem Walecznych (rozkaz Dowódcy AK z 3.05.1943 r.). W dniu 3 marca 1943 r. „Tosia” osobiście nadała na Poczcie Głównej w Warszawie przesyłki zawierające

T/1/11

zmontowane przez nią materiały wybuchowe zaadresowane do wysokich rangą oficerów niemieckich w Krakowie i Warszawie. Wiosną tr. uczestniczyła w transportowaniu i dostarczaniu materiałów saperskich i amunicji w akcji pomocy Żydom w warszawskim getcie. W końcu grudnia 1943 r., kiedy zagrożone zostały magazyny, ~~minerskie~~ ^{patrolę Kobiecę} Patrolę Kobiecę pod dowództwem dr Frania ~~oraz „Tosi”~~ ^{patrolę „Tosi”} jako szefa zaopatrzenia, przeniosły ręcznie do nowego ukrycia w ciągu trzech dni 150 kilogramów materiałów wybuchowych i środków zapalających. Przetransportowanych zostało m.in. ponad 300 różnego rodzaju min, 150 kompletów przewodów ogniowych, 800 butelek zapalających, 50 zapalników zegarowych, ponad 200 filipinek a także 500 kilogramów narzędzi.

W Powstaniu „Tosia” kierowała ~~pracownią~~ ^{pracownią} minerską w Śródmieściu Północ. Przygotowywała ładunki wybuchowe, wykorzystane m.in. w zdobywaniu „Pasty” przy ul. Zielnej i w akcjach na ul. Kredytowej.

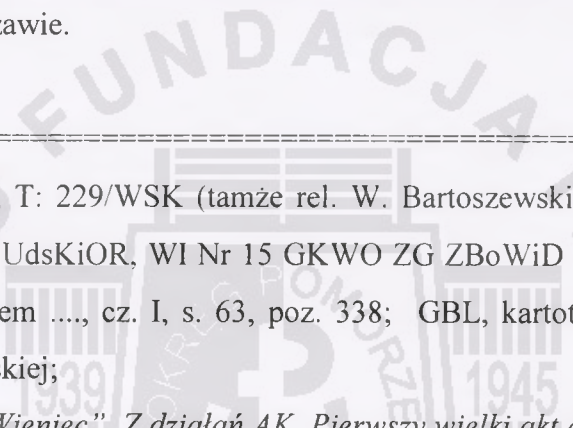
~~Kpt~~ Antonina Mijałówna ~~została odznaczona~~ ^{została odznaczona} w stopniu ~~kpt.~~ ^{kpt.} Rozkazem Dowódcy AK nr 512/BP z dnia 2 października 1944 r. Krzyżem Srebrnym Orderu Wojennego VIRTUTI MILITARI. Odznaczenie zostało zweryfikowane dopiero w 1968 r. przez Komisję Weryfikacyjną AK w Londynie (nr Krzyża 13443) i w tym samym roku przez Komisję Weryfikacji Odznaczeń przy ZG ZBOWiD. Odznaczona również Krzyżem Walecznych po raz drugi (15 IX 1944 r.), Srebrnym Krzyżem Zasługi z Mieczami (rozkaz z 14.12.1943), czterokrotnie Medalem Wojska (leg. nr 16501) i Krzyżem Armii Krajowej (leg. nr 3114).

Po kapitulacji Powstania „Tosia” wyszła z ludnością cywilną odmawiając pójścia do obozu jenieckiego. Zorganizowała w Milanówku pomoc dla rannych i chorych powstańców. W 1946 r. została aresztowana; wkrótce zwolniona kontynuowała studia medyczne na UW. Po ich ukończeniu w 1950 r. (dyplom otrzymała 3.10.1952 r.) pracowała przez rok w Głównym Urzędzie Statystycznym, następnie do 1968 r. w Przychodni Reumatologicznej przy ul. Barskiej jako pediatra-reumatolog. Uzyskała I stopień specjalizacji w zakresie pediatrii w 1961 a w 1966 r. stopień II. W latach 1959-1968 organizowała kolonie zdrowotne dla dzieci z chorobą reumatyczną. Od września 1968 r. była przez dwa lata lekarzem szkolnym w Zakopanem, a następnie także przez dwa lata lekarzem szkolnym w Warszawie. Od listopada 1972 r. przebywała przez prawie rok na stażu w paryskiej Klinice Reumatologicznej. Po powrocie aż do przejścia na emeryturę pracowała jako lekarz w Zespole Przemysłowej Służby Zdrowia Warszawa-Ochota. Przez kilka lat uczestniczyła w gromadzeniu materiałów biograficznych dla *Słownika uczestniczek...* wydanym przez KHK. Od połowy lat siedemdziesiątych działała w podziemiu antykomunistycznym. Była współautorką publikacji

na temat służby zdrowia w PRL ogłoszonym przez podziemne Polskie Porozumienie Niepodległościowe.

Zmarła 9 marca 1986 r. Pochowana w kwaterze powiasek na stołecznych Starych Powązkach nr 155 b.

Antonina była od 1948 r. żoną Władysława Bartoszewskiego, historyka i publicysty. Związek został rozwiązany we wrześniu 1967 r. Mieli jednego syna Władysława Teofila, ur. w 1955 r., absolwenta Wydziału Historii UW, dr. antropologii społecznej (Uniw. Cambridge 1984); był do 1999 r. wykładowcą w Oxfordzie, potem w Warszawie pracownikiem firm konsultingowych. Z rodzeństwa Antoniny troje wcześniej zmarło, dwóch braci Jerzy i Edward zginęło w niemieckich obozach koncentracyjnych, siostra Alicja zam. Bałdyka jest lekarzem farmacji, mieszka w Warszawie.

=====

A KHK, T-II-B/3; APAK, T: 229/WSK (tamże rel. W. Bartoszewskiego z 2003 r. i rel. J. Sikorskiej z 2003 r.); DW UdsKiOR, WI Nr 15 GKWO ZG ZBoWiD z 8.03.1969 r., Wykaz osób odznaczonych Krzyżem ..., cz. I, s. 63, poz. 338; GBL, kartoteka osobowa lekarzy; SPP, t. pers. A. Bartoszewskiej;

Bartoszewski W., *Akcja „Wieniec”. Z działań AK. Pierwszy wielki akt dywersji w Warszawie*, Tygodnik Powszechny, nr 39/1957; tenże, *Kobiecte zespoły saperskie*, Stolica nr 36/1956; Gozdawa-Gołębiowski J., *Obszar Warszawski AK*, Lublin 1992, s. 210; *Kobiety w Powstaniu Warszawskim*, WTK, nr 31/1975; *Łączność, sabotaż, dywersja...*, passim; Monsiorska, *Album...*, s. 252-253; Rybicka H., (oprac.), *Oddział kobiecy warszawskiego Kedywu. Dokumenty z lat 1943-1945*, W-wa 2002, passim; Rybicki J., *Notatki Szefa warszawskiego Kedywu*, W-wa 2001, s. 106, 186, 188; *Sł. uczestniczek...*, s. 4, (współpracowniczka redakcji Sł.); Strzembosz T., *Oddziały Szturmowe Konspiracyjnej Warszawy 1939-1945*, W-wa 1983, passim; Ślaski, *Polska...*, t. 2, s. 375, t. 3, s. 234; Tygodnik Powszechny, 23 III 1986 (nekrolog); Wesołowski, *Order VM...*, s. 588 i 735; *WIEPW*, t. 4, s. 19; Witkowski H., *Kedyw Okręgu Warszawskiego AK w l. 1943-1944*, W-wa 1984, passim; Witkowsy H. i L., *Kedywicy*, W-wa 1973, s. ^{42, 51, 67, 66, 227} ~~42, 51, 67, 66, 227~~; Zawacka, *Czekając ...*, s. 308, 404, 408; *Życie Warszawy*, 16 III 1986 (nekrolog) ✓

I/2 Dokumenty

- zaświadczenie weryfikacyjne, Londyn 1968, mps, rtps, kopia, k.l.s.1

3/211
Londyn, 15. lutego 1968r.

4156/68.

ZASWIADCZENIE WERYFIKACYJNE.

Kapitan Antonina MIJAL. *Barboursme*
Pseudonim: "Tosia"
Przydział: KobiECE Zespołu Saperskie
"Kedywu" Okr. Warszawskiego Armii Krajowej.

Za wyróżniające się męstwo w służbie bojowej w okresie konspiracji i w czasie walk Powstania Warszawskiego, odznaczona została przez Dowódcę Armii Krajowej dn. 2.X.1944r. rozk. 512/EP.:

Orderem Wojennym "VIRTUTI MILITARI" Kl. V-ej.

Za zgodność

P. Kraczkiewicz.

Podstawa: Lista odznaczonych przedstawiona przez Dcę "Kedywu" Okr. Warszawskiego.
Zatwierdzona przez Gen. Bora" 5.X.65.

Potwierdzam
T. Kłosa
21. 2. 1968

Kierownik V.M.

Nr. 13443

W 707

Wpisane do

Księg. Bełoszewskiej

14 04

J. Kr.

Przyjęto SPK Londyn

17 V 2000 do E2

l.dz. 141/2000

II Materiały uzupełniające relację

- Nekrolog A. z Mijałów Bartoszewskiej, „Tygodnik Powszechny” nr 12 - 23.03.1986, k.1, s.1
- Nekrologi Antoniny z Mijałów Bartoszewskiej, „Życie W-wy” - 16.03.1986, k.1, s.2
- Nekrologi Antoniny Mijał-Bartoszewskiej [b.m.], [k.d.], k.1, s.3
- W. Leopolda, Pamięci Tosi Bartoszewskiej, W-wa 1986, nps, kopia, k.1, s.4-5

10 III zmarła w Warszawie po długiej chorobie, w wieku lat 71.

†
**ANTONINA FELICJA
Z MJAŁÓW
BARTOSZEWSKA**

lekkarka-społecznik, Instruktor
PWK do 1939, od pierwszych miesięcy okupacji, czynna w SZP-ZWK-AK (ps. „Tosia”), zastępczyni komendantki kobiecych zespołów saperkich okręgu warszawskiego, uczestniczka akcji „Wieniec” (7/8 X 1942) i wielu innych działań AK w podziemiu i Powstaniu Warszawskim, kpt. AK, odznaczona Virtuti Militari V kl, Krzyżem Walecznych, Krzyżem AK.

Spoczęła 17 III br. na omentarzu Powązkowskim w kwaterze Przy-sposobienia Wojskowego Kobiet.

Służyła ludziom i Polsce. O pamięć o Niej i modlitwę proszą —
SYN I RODZINA

Tygodnik Powstania, Kradzież
Nr 12/1917 z 23 III 1986

1/2

Z głębokim żalem zawiadamiamy, że dnia 9 marca 1986 r. zmarła w Warszawie po długiej chorobie

**ANTONINA
MIJAL BARTOSZEWSKA**

lekarz medycyny
kapitan Armii Krajowej, pseudonim „Tosia”,
uczestniczka Powstania Warszawskiego. Za udział
w walkach z hitlerowskim okupantem odznaczona
Krzyżem Armii Krajowej, Krzyżem Srebrnym Or-
deru Virtuti Militari I Krzyżem Walecznych.
Nabożeństwo żałobne odbędzie się w poniedziałek
17 marca 1986 r. o godz. 13.00 w kościele św.
Karola Boromeusza na Powązkach, stąd nastąpi
wyprowadzenie zwłok do grobu. Pogrzeb w wiel-
kim bólu

W-069905

Zygie Warnarz 16. III 1986

Z ogromnym żalem zawiadamiamy, że w dniu 9 marca 1986 r. po ciężkich cierpieniach zmarła opatrzona św. sakramentami nasza kochana Tosia

**ANTONINA
z Mijalów
BARTOSZEWSKA**

kpt. Armii Krajowej
pseudonim „Tosia”
lekarz medycyny. Od 1931 r. w PWK, w latach
1935—1937 kierowniczka Peviacckiego Ośrodka Pra-
cy. We wrześniu 1939 r. pracowała w szpitalu
św. Łazarza w Warszawie. W czasie wojny żoł-
nierzy Związku Odwetu ZWZ-AK, zastępca dowód-
cy Kobięcych Patroli Mimerskich, kierowniczka
pracowni produkcyjno-prototypowej Biura Badań
Technicznych Wydziału Saperów Komendy Głów-
nej ZWZ-AK, Uczestniczka Powstania Warszaw-
skiego.
Odnaczona Orderem Virtuti Militari V kl., Krzy-
żem Walecznych, Złotym Krzyżem Zasługi z Mle-
czami, Krzyżem Armii Krajowej i innymi.
Tosia była członkiem-założycielem naszej Komisji
i długoletnim jej sekretarzem. Wkład Jej pracy
w działalność Komisji jest trwałym naszym do-
robkiem.

Zegnamy Cię, Tosiu, z wielkim bólem.
Nabożeństwo żałobne zostanie odprawione w dniu
17 marca br. (poniedziałek) o godz. 13.00 w ko-
ściele św. Karola Boromeusza na Powązkach, po
którym nastąpi wyprowadzenie do grobu kole-
żanckiego PWK (kw. 159b p.m.) na cmentarzu
miejscowym

Komisja Historii Kobiet
w Walce o Niepodległość IMH
oraz towarzyszyki służby w PWK
i walki w AK

W-22148-1

Zygie Warnarz 17. III 86

W dniu 9 marca odeszła od nas „Tosia”

ANTONINA BARTOSZEWSKA

kapitan Armii Krajowej, odznaczona Krzyżem
Virtuti Militari I in. Lekarz-pediatra, reumatolog,
Człowiek wielkiego serca i umiłowania swego za-
wodu, społecznik. Zawsze, pełna pogody, niesła
pomoc i pocieszała uśmiechem oraz dobrą radą
zarówno swych małych pacjentów, jak i tych naj-
starszych podopiecznych. Odeszła od nas po cięż-
kiej i długiej chorobie, zawsze tak dzielna i nie-
pokonana przez trudy życia.

Nabożeństwo żałobne odbędzie się w dniu 17 mar-
ca w kościele św. Karola Boromeusza, a następnie
pogrzeb na Cmentarzu Powązkowskim.

Zegnamy Cię kochana Tosiu wierni przyjaciele

W-22159-1

BW - 17. III 86

9 marca 1986 zmarła w Warszawie po długiej chorobie w wieku 71 lat

Ś. † P.

Antonina Felicja Bartoszevska

z Mijalów

lekarka-społeczniczka, instruktorka PWK do 1939, od pierwszych
miesiący okupacji czynna w SZP-ZWZ-AK (pseudonim „Tosia”);
zastępczyni komendantki Kobięcych Zespołów Saperskich Kedy-
wu Okr. Warszawskiego AK, uczestniczka akcji „Wieniec”
(7/8.X.1942), ataku na PAST-ę i wielu innych działań AK w
podziemiu i Powstaniu Warszawskim, kpt. AK, odznaczona Vir-
tuti Militari V kl., Krzyżem Walecznych, Krzyżem AK. Spoczęła
17 marca na cmentarzu Powązkowskim w kwaterze Przysposobie-
nia Wojskowego Kobiet.

Msza żałobna za spokój Jej duszy zostanie odprawiona we
czwartek 3 kwietnia o godz. 10 w Brompton Oratory w Londynie.

W-123504-1

Wę wtorek, dnia 8 września br. o godz. 19 w archikatedrze św. Jana w Warszawie zostanie odprawiona msza święta za poległe, pomordowane i zmarłe

**POLKI-BOJOWNICZKI
O NIEPODLEGŁOŚĆ OJCZYZNY**

O wspólną modlitwę w Ich intencji proszą towarzyszy walki

W-185000-1

Z głębokim żalem żegnamy zmarłego dnia 30 sierpnia 1987 r.

S. + P.

gen. bryg. nawig. w st. spocz.

WŁADYSŁAWA JAGIELLO

niezapomnianego druha harcy
wspaniałego Kolegę

WITOLDA KU

uczestnika Powstania Warszawskiego
kombatanta — patriotę, wiel
działacza ZBoWiD-owskiego
du Koła na Saskiej Kępie.
laczca społecznego, spółdzielcz
Odnaczonego Krzyżem Kawal
dzenia Polski, Warszawskim
czym, Krzyżem Partyzanckim
nymi.

Do końca swych dni nie
działalność społecznej przedk
i pomoc ludziom nad osob
Zachowamy w żywej pamięci
— godna naśladowania
działacze S.

Z głębokim smutkiem zawi
nia 1987 r. zmarła, przeży

JANINA

emerytowana
wiek szlach
rowitość

W czwartek dnia 8 września 1977 r. o godz. 18 w Archikatedrze św. Jana w Warszawie zostanie odprawiona

MSZA ŚWIĘTA

za poległe, pomordowane i zmarłe

**POLKI-BOJOWNICZKI
O NIEPODLEGŁOŚĆ OJCZYZNY**

O wspólną modlitwę w Ich intencji proszą wszyscy

koleżanki i koledzy

cji
70-

III
61-

u-

ZY
M

iu
ś,

o
W

a

i
t

Z głębokim żalem zawiadamiamy, że w dniu 9 marca 1986 roku, zmarła w wieku 71 lat

S. + P.
lek. med.

**ANTONINA
MIJAŁ-BARTOSZEWSKA**

ps. „Tosia”

kapitan Armii Krajowej, żołnierz Związku Odwe-
tu i Kedywu Okręgu Warszawskiego ZWZ-AK,
dowódca kobiecego patrolu minerskiego w kolej-
wej akcji bojowo-dywerysyjnej „Wieniec” i in-
nych, zastępca dowódcy kobiecych patroli miners-
kich ZWZ-AK, kierowniczką pracowni produk-
cyjno-prototypowej Biura Badań Technicznych
Wydziału Saperów Komendy Głównej ZWZ-AK,
żołnierz Powstania Warszawskiego. Odnaczone
Orderem Wojennym Virtuti Militari V kl., Krzy-
żem Walecznych, Złotym Krzyżem Zasługi z Miec-
zami, Krzyżem Armii Krajowej i innymi.
Odszedł od nas skromny, wspaniały Człowiek
i niezawodny, bohaterski żołnierz.

Cześć Jej pamięci!
Rodzinie Zmarłej składamy wyrazy głębokiego
współczucia

koledzy i towarzysze
wspólnej służby i walki

w Kedywie OW i BBT KG AK

Nabożeństwo żałobne odprawione zostanie w dniu 17 marca 1986 r. o godz. 13.00 w kościele św. Karola Boromeusza, po którym nastąpi wypro-
wadzenie Zwiok na Cmentarz Powązkowski do
grobu koleżeńskieg0 PWK.

W-22004-1

Dnia 3 marca 1986

w

Z

sk

P-8

wy
cia

skł

P-8

W

Z

Pamięci Tosi Bartoszewskiej.

/refleksje z pogrzebu w dniu 18.3.86 r./

I znowu pogrzeb! Tym kobietom kościół, spon
twarza gorane zmarszczkami lat i życia, spon
wazędzie siwizna, kontrastem, okrycia, matoc s
czernia, a młodych twarzy tak niewiele, spon
choć tym samych otulonych smutkiem, spon
który nas w szarym pogrąża popiele!

Ostatnia zbiórka, awołana przez Tosie
Ale nie patrz już na nas jej oczy, spon
tak wielkie, czarna, tak pełne uroku, spon
Spoczywa w trumnie, w kadzideł obłoku, spon
już nas uśmiechem swoim nie zaśkoczy, spon
już ochotnicze nie porwie pokłosem, spon
już nie odliczy, nie warówna kroku, spon
nim zniknie w kurzu dalekim obłoku.

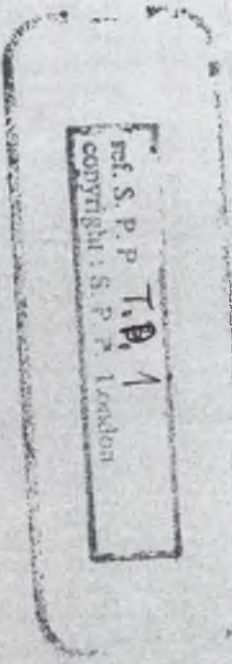
Trumna, tak skromna, jakiejś całej życia,
ofiarnie, czujne, pełne gotowości, spon
by cierpiącemu przyjąć z pomocą skrycie, spon
dla aniołków wyrazów miłości, spon

Krzywd jej i bólów życia nie skapizło:
przeżyła gorycz lat swej samotności,
zdala od bliskich, prawie zapomniana
przez tych, których wiernym kochaniem,
o syna swego, rżąc wielokrotnie, spon
i obolała swoim z nim rozstaniem.

Cóż jej z tych kwiatów, coż z wienców bogatych,
dymów kadzideł czy płów nad mogiła-
nie da radości po tej pracy dla tych
którzy serdecznej szukali pomocy,
co nie dawali jej chwili wytchnienia,
których dziesiątki się za nią modliło!

Smutne refleksje i smutne rozstanie-
dajże jej, Panie, w szczęściu spoczywanie-

Wspomnienie warte

IV korespondencja

- poczta e-mail z roku 2003.

p. 603/03

Elżbieta Zawacka

Od: Hanna Sikorska <hanna.sikorska@wp.pl>
Do: <zawacka@wp.pl>
DW: <fapak@wp.pl>
Wysłano: 11 listopada 2003 21:55
Załącz: Tosia Mijal 2.doc
Temat: pilna poprawka od Janki Sikorskiej

Szanowna Pani Profesor, zgodnie z Pani sugestią przesyłam od Mamy uzupełnioną wersję notki o Tosi Mijałównie - dochodzą szczegóły dotyczące rodziny. Nie udało się niestety ustalić, które gimnazjum kończyła - nikt tego nie pamięta. Wszystkie zmiany "wyboldowałam", żeby łatwiej je było Pani znaleźć w tekście.

Łączę najlepsze życzenia z okazji dzisiejszego Święta Niepodległości. Niech żyje wolna Polska! Hip, hip - hurrrra!!! Kłaniam się i pozdrawiam serdecznie - Hania Sikorska.

P.S. Proszę o potwierdzenie odbioru, żeby Mama była spokojna.

591/03 Partognoche

Strona 1 z 1

B219

Elżbieta Zawacka

Od: hania sikorska <hanna-sikorska@wp.pl>
Do: <zawacka@wp.pl>
DW: <fapak@wp.pl>
Wysłano: 5 listopada 2003 00:33
Załącz: Tosia Mijal.doc
Temat: pilna przesyłka od Janki Sikorskiej

Szanowna Pani Profesor! W załączeniu przesyłam tekst Mamy o Tosi Mijałównie. Nie ma czasu na osobiste uzgodnienia, więc ostateczna korekta redakcyjna spada niestety na Fundację. Tekst jest napisany w Wordzie 2000 - mam nadzieję, że dojdzie do Torunia bez żadnych "robaków" i da się bez kłopotu odczytać. Łączę wyrazy szacunku i najserdeczniejsze pozdrowienia - Hania Sikorska.

p. 604/03

Elżbieta Zawacka

Od: Hanna Sikorska <hanna.sikorska@wp.pl>
Do: Archiwum Pomorskie AK <zawacka@wp.pl>
DW: <fapak@wp.pl>
Wysłano: 12 listopada 2003 00:20
Załącz: Tosia Mijał 2.doc
Temat: jeszcze raz Sikorska!!!

Pani Profesor! Niech mnie Pani zabije, ale dopiero ta wersja jest ostateczna - w poprzedniej (proszę ją czem prędzej wyrzucić, żeby się nie plątała) Mama zapomniała mi przypomnieć (ładna konstrukcja, prawda?), że trzeba jeszcze uzupełnić bibliografię. Zrobiłam - i wysyłam. Liczę na Pani wyrozumiałość i mam nadzieję, że to już ostateczna wersja - wszak do trzech razy sztuka, prawda?
 Ściele się do nóg, życzę zdrowia - Hania Sikorska (chora na Azheimera, ale za to chrypa mi już odpuściła i mogę się śmiać, nie kwicząc - to też coś!).

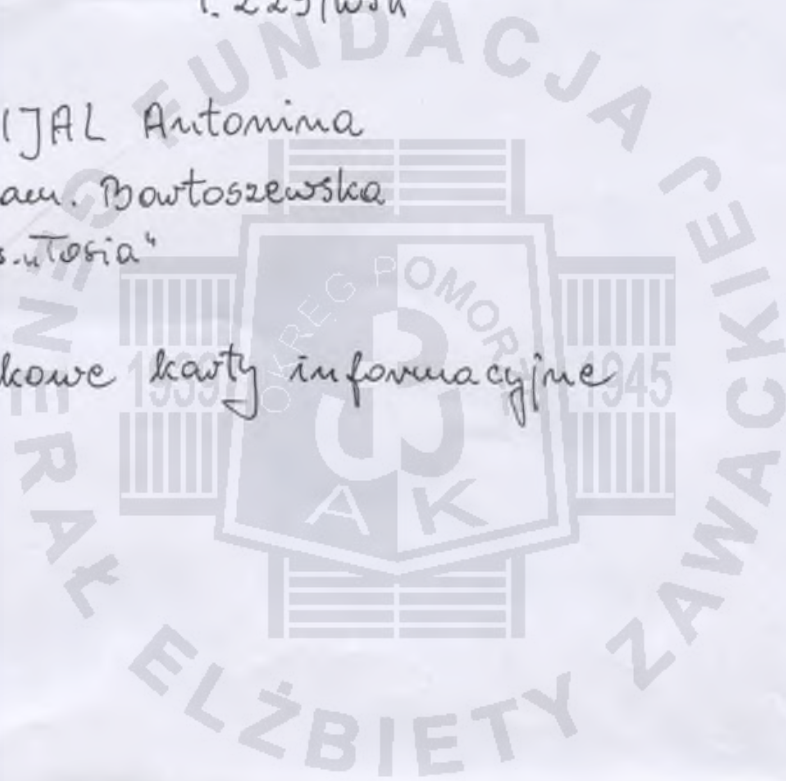
877

T. 229/WSK

AK
W-w
Kedyw

MIJAL Antonina
zam. Bawtoszewska
ps. "Tosia"

V Nazwiskowe karty informacyjne

i fot.

VM

AK
W-w

MIAL - Bartoszewskie Antoinette

ps. "Tosia"

1939

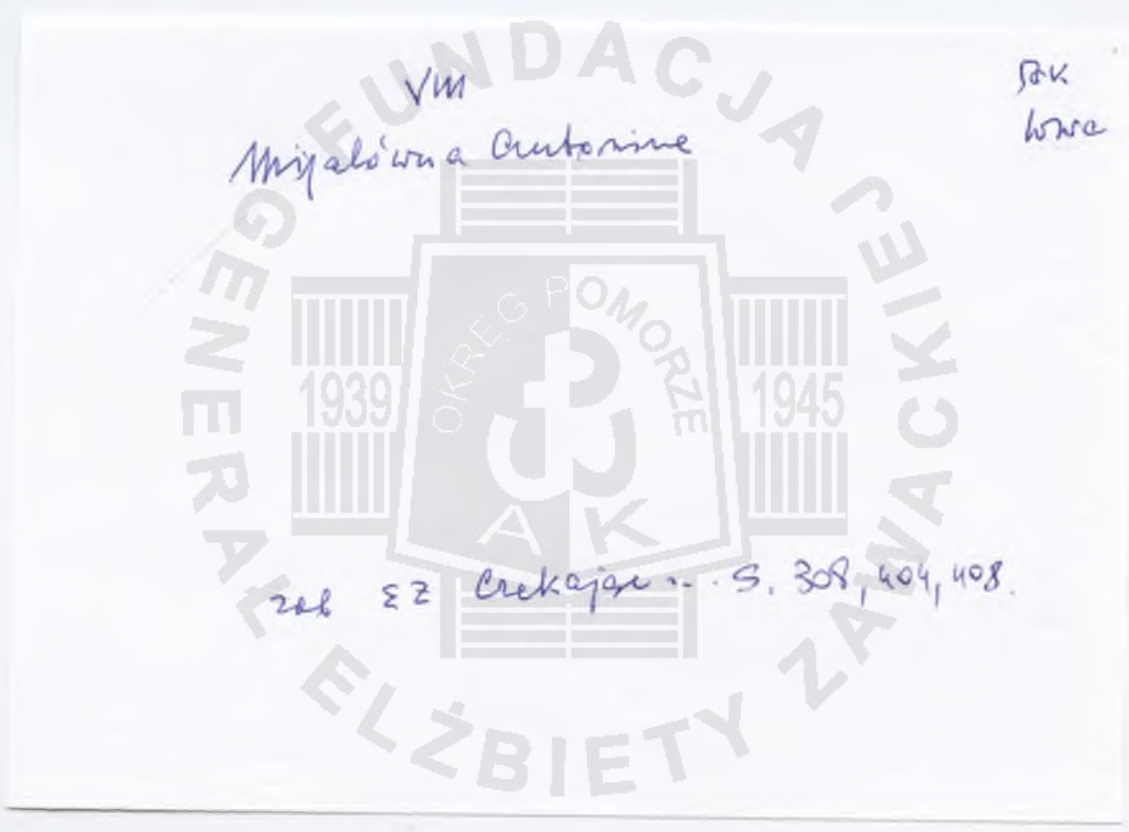
OKREG POMOCY
AK

wpisane do
1945
komputera

Zob. Ostrowska E. "2 tajemnic powstanczej W-wy.
Kewy. ... W-w 2003, s. 44 (fot. 1, 45
Bibl. E2)

D.K. V04

112

VIII
Mijałówna Antonina

50K
kwa

zob. SZ. Czekajski... S. 308, 404, 408.

UM
MIAL - Bartoszewski Antonina
ps. "Tosie"

AK
W-we

1939

OKREG POMORSKI
AK

Wpisane 1945 do
źródeł w
komputerze

Job. Służba Podk... 2, s. 162-167, 213

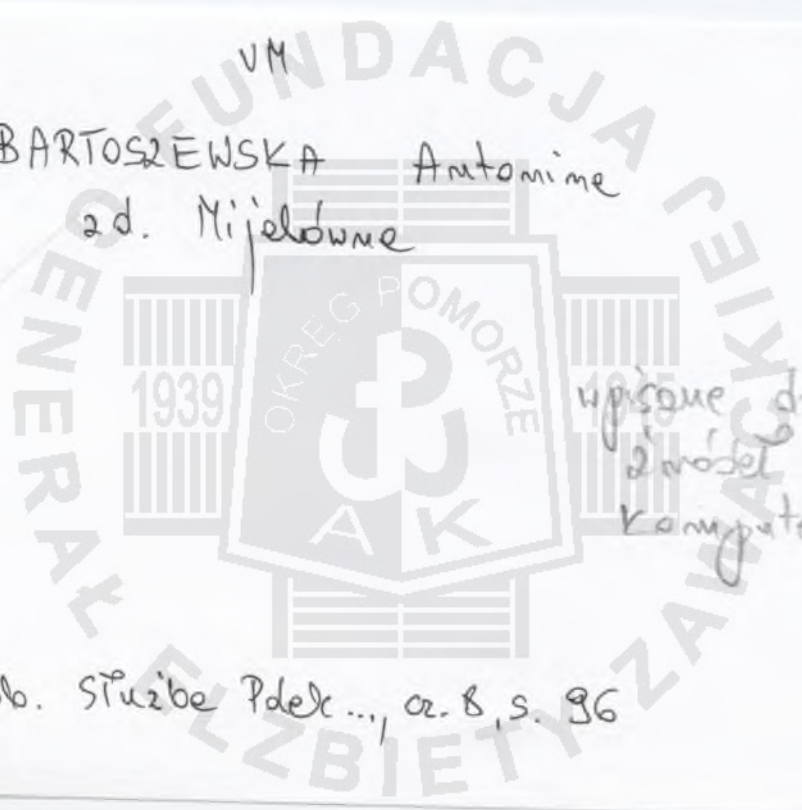
Dkw 104

i

VM

AK
W-we

BARTOSZEWSKA Antonina
zd. Międzybórze

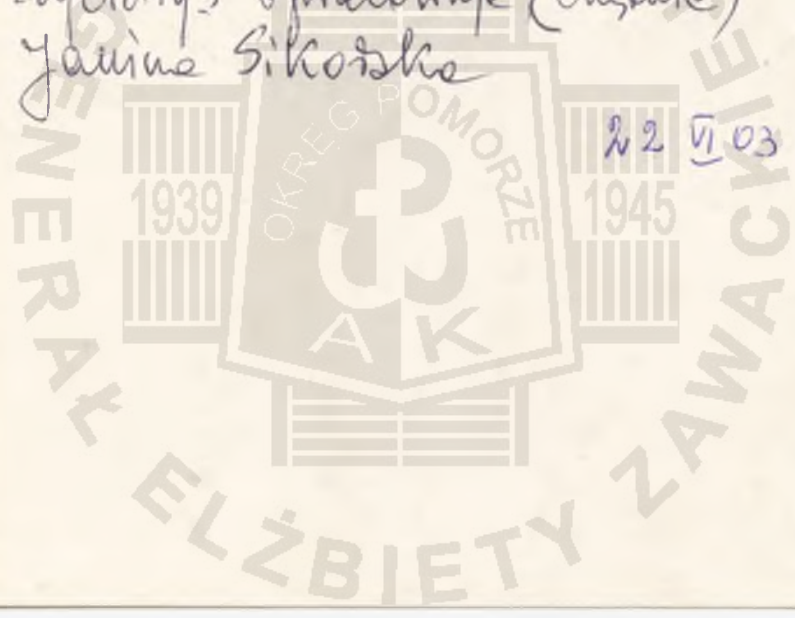

wpisane do
księgi w
komputerze

zob. Służba Pdele..., cz. 8, s. 96

D.k. 104

Mijał^{vm}-Bartoszewska Antonina
życiowyś opracowyje (chustki)
Janina Sikorska

№ 2 51.03

JN-K

Ż.W.Z. - FK
Okr.
Warszawa

dr. Bartoszewski - Mijał Antonina
ps. "Tosia"
przewodząca instr. PKK

Wchodziła w skład piąrnego patrolu kobiecego-minerskiego, była zastępczynią dowódcy tego patrolu utworzonego przez chr. Franio wiosną 1940r. Brała udział w akcji "Wieniec I" jako dowódca I-patrolu kobiecego w X 1942r. Patrol ten wysadził Koło Pyr parowoz Twagon tan.

Zob. Jarosławski "Polska walcząca" tom I str 375
" " " " " " 2334

HM. 2002r. Wyd. Inst. Wydawn. "Pax" W-a 1985r.

Mł.przewodniczka Antonina Mijałówna - Bartoszevska,
ur. * 1915 r. Komendantka hufców szkolnych PWK i re-
ferentka organizacyjna Legii Akademickiej Kobiet w
Warszawie. (Kpt.) Zastępczyni dowódczyni samodzielnej
grupy sabotażowo-dywersyjnej kobiet w Związku Odwetu
ZWZ i w Kedywie Okręgu Warszawskiego AK, ps. "Tosia".
Brała udział w Powstaniu Warsz. Zmarła w 1986 r. w
Warszawie, pochowana na Powązkach we wspólnym grobie
PWK.-

1/8z.

2 zdjecia z karnetu (do wyboru)
dla Lublina (nr 9)

kpt. Mijał Antonina Sosia

Kedyw Okr. K-wa, nr leg. 13443

1939

OKRĘG

AK

POMORZE

1945

FUNDACJA
GENERAŁ
ELŻBIETY ZAWACKIEJ

Mijałówna ^{66 POK} Barłobowska ^{OI wroc}
Antemne ^{leg POK}

WKY IV
1939

nie inf 9 Mami arduy od IV 1938 w legia
1945 POK

FUNDACJA
ERAK
ELŻBIETY ZAWACZKIEJ
POMOC
AK

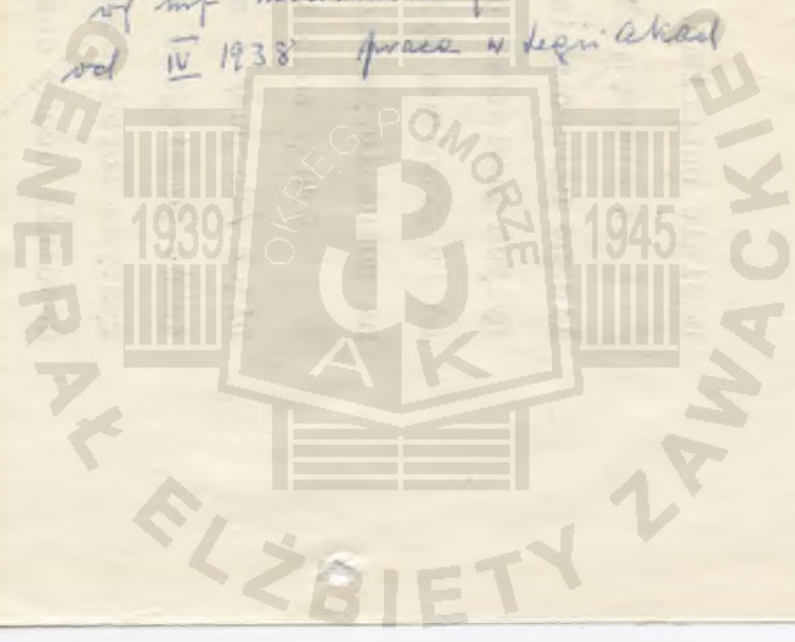
117

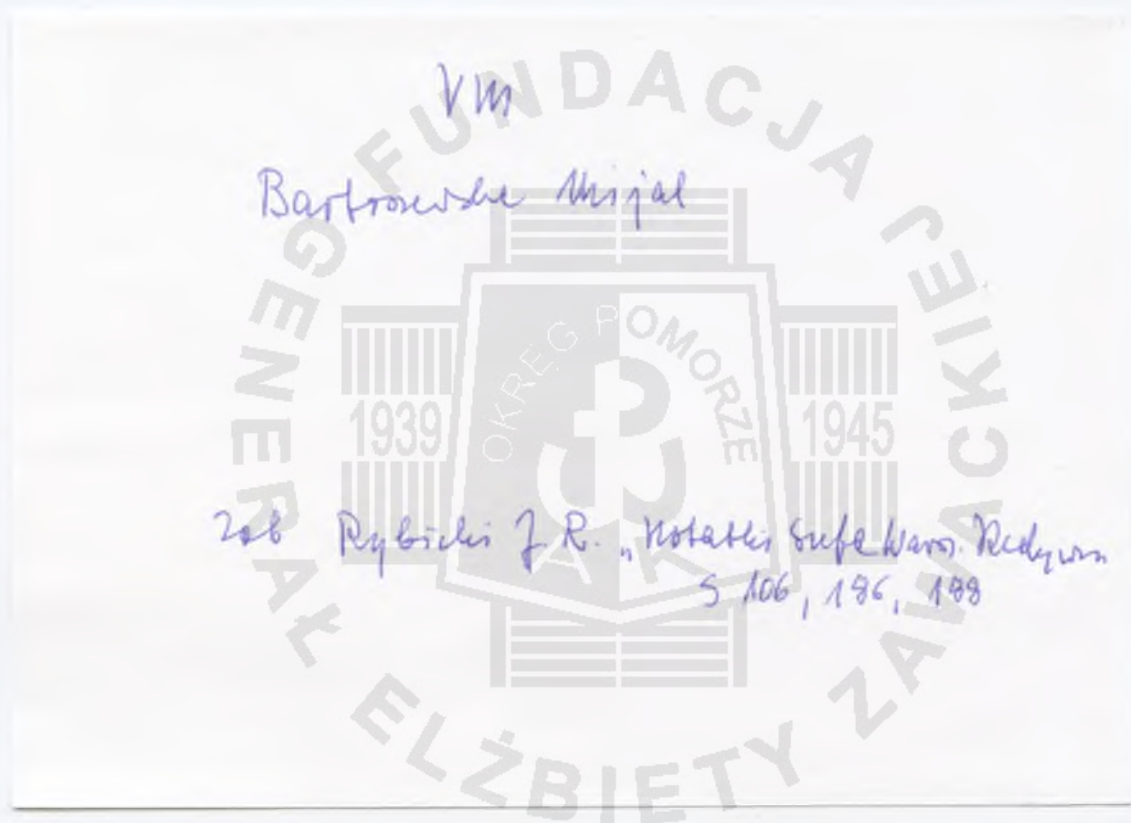
B

Mijał - Bartłomiej Autonne

od inf. Morsarosty
od IV 1938 prace w legii AK

OT
lip. 1945

Z głębokim żalem zawiadamiamy, że w dniu
1 marca 1988 roku, zmarła w wieku 61 lat
S. i P.
lek. med.

**ANTONINA
MIJAL-BARTOSZEWSKA**

ps. „Tosia”

kapitan Armii Krajowej, żołnierz Związku Odwa-
gi i Kedywu Okręgu Warszawskiego ZWZ-AK,
dowódca kobiecego patrolu minerskiego w kolej-
wej akcji bojowo-dywersyjnej „Właniec” i in-
nych, zastępca dowódcy kobiecych patroli miners-
kich ZWZ-AK, kierowniczka pracowni produk-
cyjno-prototypowej Biura Badań Technicznych
Wydziału Raparów Komendy Głównej ZWZ-AK,
żołnierz Powstania Warszawskiego, Odznaczona
Orderem Wojennym Virtuti Militari V kl., Kray-
sczą Walecznych, Złotym Krzyżem Zasługi z Miec-
zami, Krzyżem Armii Krajowej i innymi.

Odszedł od nas skromny, wspaniały Cielowisk
i niezawodny, bohaterki żołnierz.
Cześć Jej pamięci!
Rodzinie Zmarłej składamy wyrazy głębokiego
współczucia

kolędy i towarzysze
wspólnej służby i walki
w Kedywie OW i BHT KG AK

Nabożeństwo żałobne odprawione zostanie w dniu
17 marca 1988 r. o godz. 11.00 w kościele św.
Karola Boromeusza, po którym nastąpi wypro-
wadzenie Zwiłok na Cmentarz Powązkowski do
grobu koleżeńskiegó PWK.

W-22964-1

ljsk
4-2

BARTOSZEWSKA

Antonina

z d. ~~Mijał~~

1939

1945

zob.

Wykaz teczek personalnych kobiet z AK u SPP

B.K.'93

T: 228/WSIK

AK

Okr. Warszawa

MIYAL - BARTOSZEWSKA Antonina

pⁿ. "Tonia"

- na czele jedynego z Księżyców Patrolu
Mimowolnych w Żydynie Okr. Warszawa

IX 1943

↓ Główna - Główna biuro: "Obrazek Warszawski AK"
Lutym 1982, n. 210

D.KW. 2001.

T. 229

AK
w-14

MITAL ANTONINA
ps. "Tosia"

dr Mital A. należała do pierwszego patrolu
minerskiego Kobrzeckiego. [U skłosa uchodzący:
K. Olszewski, J. Rudolfino, K. Skoszkiewicz,
dotychczas była dr Zofia Frenio]

Zob. Sleski J., "Polska wozogw" T. 3 Mac
Warszawa, 1986. s. 234

12. Cij 198

B. FADAK

α 1

VM T. 229 PwK

AK
K9

MIJAL-BARTOSZEWSKA Antonina
ps. "Josia"
kapitan AK, żołnierz Związku Odwetu i
Kedywu Okręgu Warszawskiego ZUZ-AK, dowódca
kobiecego patrolu minerskiego w kolejnej
akcji bojowo-dywersyjnej "Kieniec", zastępca
dowódcy kobiecych patroli minerskich ZUZ-AK
żołnierz Powstania Warszawskiego. Odzma-
czona krzyżem Wirtuti Militari V kl. i
krzyżem Walecznych, Złotym Krzyżem Zasługi
z Mieczami, Krzyżem Armii Krajowej

B.k. '88

VM, KW

AK
Kedyw

Mijał - Bartoszewska Antonina ps. Tosia
Winerke, z-ca dr Franio

J. Witkowski: Kedyw. Warszawa 1985 Inst. Wyd.
W. Zaw.

J.N-K

s. 28, 99, 101, 102, 105, 249, 255, 380,
381

T. 228/WSK

PWK
ZWZ AK
Kedyw

MIJALÓWNA Antonina
zam. Bartoszevska

ANTONINA MIJALÓWNA, po wojnie zam. Bartoszevska, ur. 1915. Komendantka hufców szkolnych PWK i referentka organizacyjna Legii Akademickiej Kobiet w Warszawie. Zastępczyni dowódczyni samodzielnej grupy sabotażowo-dywersyjnej kobiet w Związku Odwetu ZWZ i w Kedywie Okręgu Warszawskiego AK. Brała udział w Powstaniu Warszawskim. Ps. „Tosia”. Kpt. AK. Zm. w 1986 w Warszawie. Pochowana na Powązkach we wspólnym grobie PWK.

E. Zawrocka, Czekałoc na Nóżkacz, s.

		Zob. Ncyal 7.229 Mr Karly 16	
1.	Nazwisko	Bartoszewski	2d Mijal
2.	Imię	Antonina	e Tommasa
3.	Data urodz./miejsc.	17 01. 1915	
4.	Stopień wojsk./tytuł	-	
5.	Organizacja	AK	
6.	Psychiat. org./jednostka	AK	
7.	Funkcja	-	
8.	Mi. Krępe	-	
9.	Łożko	protab 1	

WTK

		T. 229	nr karty 323
1	Nazwisko	Mijał	Mijał z am <u>Bartosz</u>
2	Imię	Automina	
3	Data urodzenia	-	
4	Stopień wojskowy	Kpt	
5	Organizacja	-	
6	Przebieg choroby	DK Okręg Warszawa	
7	Funkcja	-	
8	nr Karty	13443	
9	Źródło	uchodźstwo	

i

PK
H-wo

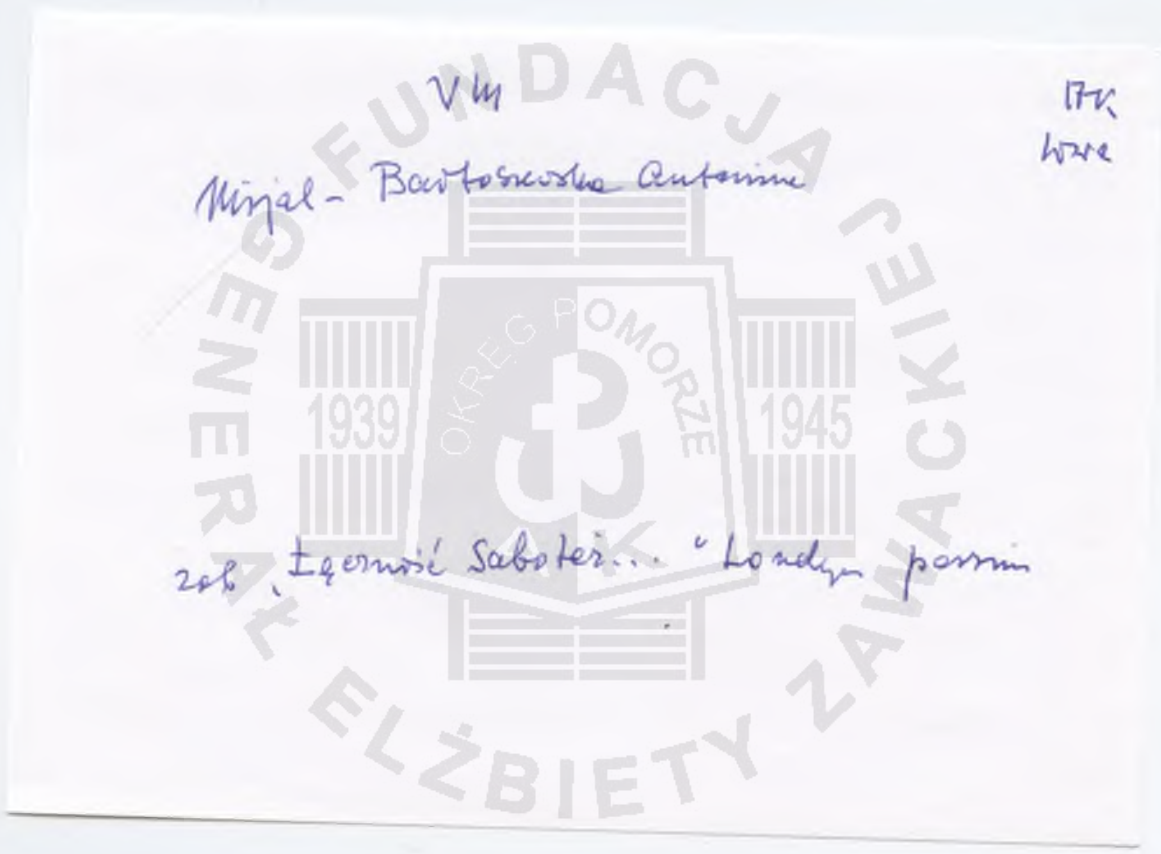
BARTOSZEWSKA Antonina Felicya
"Tosia" (z d. Mijał)

AK. Kunert "Kronika Orl. Hoj. VM-Pomt. Nowe
H "Hielke Hustr. Encykl. Pomt. Nowe." - H-wo
1997, s. 19.

zob. "Striżba Polak..." (nr 6, s. 114.

zop. X. 2000.

177

Vm
Mijał - Bartoszewski Antonina

17K
177K

246. Izumi Sabote... Londyn parrin

UM

ANTONINA MIJAL-BARTOSZEWSKA

— W okresie okupacji byłam zastępcą kierowniczką kobiecych zespołów saperских dla Warszawy. Zorganizowałyśmy i prowadziłyśmy pracownię w wynajętym lokalu na ul. Przemysłowej. Nw. — pierwszy bodajże kurs saperский dla kobiet zmontowano w 1940 r. Poza tym istniały magazyny, w których przechowywałyśmy materiały do sporządzania min, granaty i materiały do butelek zapalających.

W czasie pierwszych dni Powstania w dalszym ciągu byłyśmy do dyspozycji jako minerkki, ale niezależnie od tego pełniłyśmy również wiele innych funkcji np. budowa wykopu przez Al. Jerozolimskie. Muszę podkreślić, że kobiety brały udział w akcjach, jak: zdobycie PASTY, atak na komendę policji na Krakowskim Przedmieściu, przebijanie się górą ze Starówki do Śródmieścia oddziałów powstańczych. Cały czas jako minerkki...

Kiedy przeniosłyśmy się później z ul. Boduena na ul. Bracką, razem z saperami rozminowywałyśmy niewypały niemieckie. Z tych niewypalów czerpało się materiały do robienia ładunków dla następnych akcji. Była to praca bardzo precyzyjna. Musiałyśmy

często rozpoznawać, z jakim materiałem mamy do czynienia, musiałyśmy robić wiele prób. Materiały często wydzielaly zapach cyjanowodoru. Zdarzały się wypadki zatruc. Pamiętam wypowiedź szefa sanitarnego, który po zbadaniu zatrutych dziewcząt, zapytał: Kto pozwolił w takiej małej stróżówce robić tego rodzaju ładunki? Ale co miałyśmy mu odpowiedzieć? Wszystko to przecież było bardzo potrzebne, niezbędne, konieczne...

Zob. WTK nr 31, 3014 1945
"Kobiety w Powst. Warsz."

D.kw. II 2002.

T: 229/WSK UM

MIJAL-BARTOSZEWSKA ANTONINA - ps. "Tosia" dr

Pierwszy patrol minerek doświadczalno bojowy BBT, zorganizowany w 1940 r.
Pełniła funkcję zastępcy dowódcy oddz. "Doktor" Zofii Franio (1940 - 1942).

Źródło: Tomasz Strzębosz, Oddziały Szturmowe Konspiracyjnej Warszawy 1939-1944, Państwowe Wydawnictwo Naukowe 1983, s. 35, 36, 244, 245, 279, 280, 415.

Z.Kotowicz' 001

i

UM

AK
KG

BARTOSZEWSKA Antonina

2d. Międzywóje

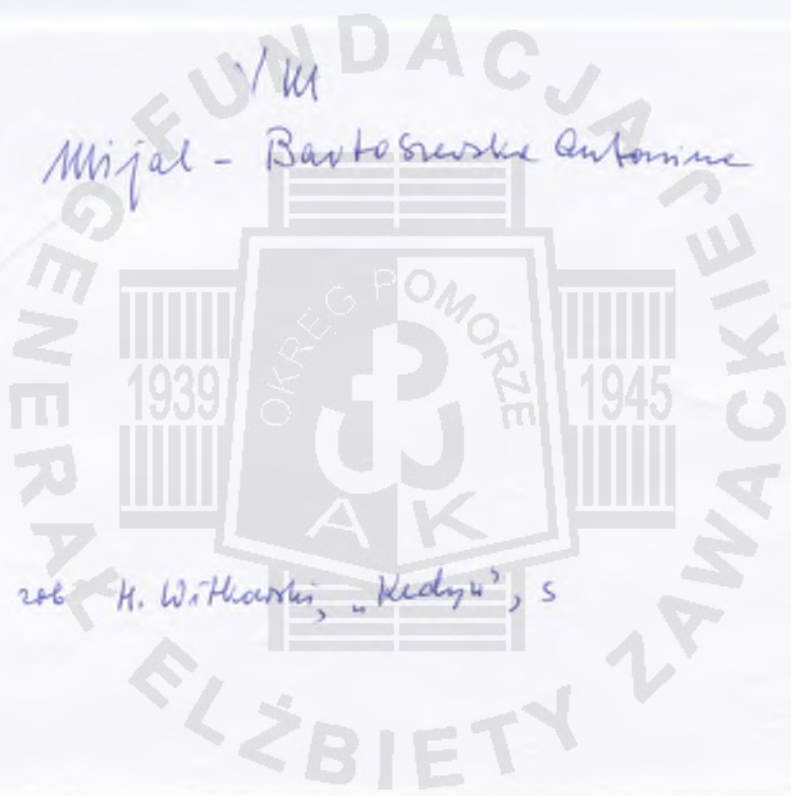
2ob. Album Morskiej
S. 252 - 253

Okw. 1502.

1977

1/11
Mijał - Bartoszewski Antonina

Dr
Lore

206 H. Witkowski, "Kedyw", s

FUNDACJA

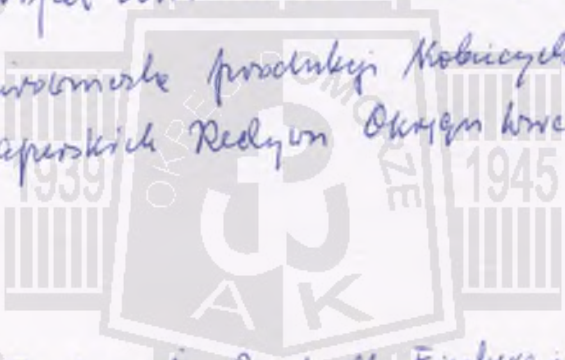
PK
KO 1000

VIII
Mijał Antoni z am Bartoszewski

Kontrolerka produkcji kobiecych szpatek
papieroskich Redymon Okręgowa

206 w Bartoszewski, Baniya dla Fischera i Leista

w Złotobankie Kromskare 1938-1940 * "Stolica"
Art. w Arch. 22 (LV)

Bartoszewska z d. Mijał Antonina Felicja

Ur. 14-01-1913

Zm. 09-03-1986

Warszawa

Specjalność: pediatria; reumatolog

Źródła:

1986 (23.03.) Tygodnik Powszechny - Nekrolog

1986 (14.03.) Życie Warszawy - Nekrolog

1986 (15-16.03.) Życie Warszawy - Nekrolog

1986 (17.03.) Życie Warszawy - Nekrolog

1986 (18.03.) Życie Warszawy - Nekrolog

Kontakce osob. lekary
GBL

T. 229

WIA PWR

17K

~~WIA~~
Kpt

Mijał - Bartłomiej Gubinska "Tosia"

Kp

nr 17 01 1945

2-cie d-cy Kab. Patriotów.

Wydział Szeregowi Kp PW

13443 Londyn

Wydział Nr 442 str. 494

x/ zd. Mijał

46. Mł.przew. Antonina Mijałówna po wojnie zam. Bartoszevska, ur 1911

Referentka Organizacyjna Legii Akademickiej Kobiet. Kpt. Dowód-
czyni ^{kobiecego} patrolu minerskiego ZO i KEDYW Okręgu Warszawskiego ZNZ-
AK. Ps. Tosia. Zmarła w Warszawie w 1986 r.

T 229

AK
w-ku

MIJAL ANTONIMA
ps. "Tosza"

dr Mijal A. należał do pierwszego pułku
minerskiego Kobrzeckiego. [U skłosa uchodzący:
K. Olszewski, J. Rudomina, K. Skoszkiewicz,
dokładcy były dr Zofia Frenio]

Zob. Śląski J. "Polska walczyła" T. 3 Mł
Warszawa, 1986. s. 234

1945
B. FADAK

1. Cał '98

ks

T. 229/WSK

PWK-AK
Powst. Warszawski
W. wa

MIJAL Antorka
zam. Bartoszeńska
ps. "Jasia"

VI Fotografie

1. fot. w mundurze [b.d.] reproduk., (7,5x10)
szt. 1 + 1 (4,5x7)
2. fot. legitym. w mundurze [b.d.] reproduk., (4,3x7,1)
szt. 1
3. zol. okupacyjne, [b.d.] reproduk. (7,5x8)
szt. 1., plus ksero, szt. 2

1. WSK - Jeszeli osobowe

2. T. 228/WSK

3. repr. 4,5x7

4.

5. MIJAL Antorzina

zam. Bartoszewska

6. N.N.

7.

8. uwagi.

2)

1)

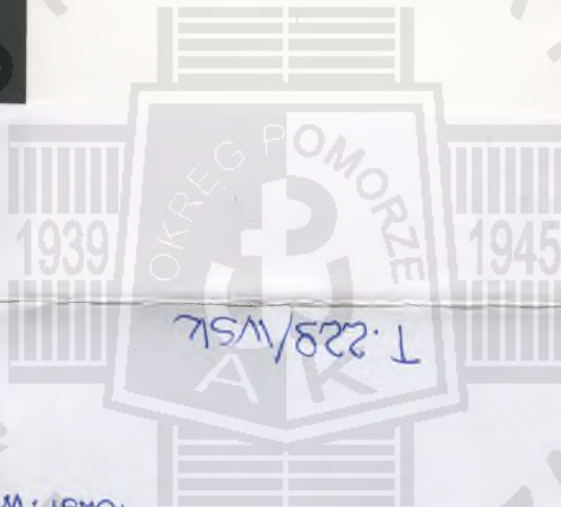
Mijałowice

Antonina

mf. pnu

(3)

FUNDACJA

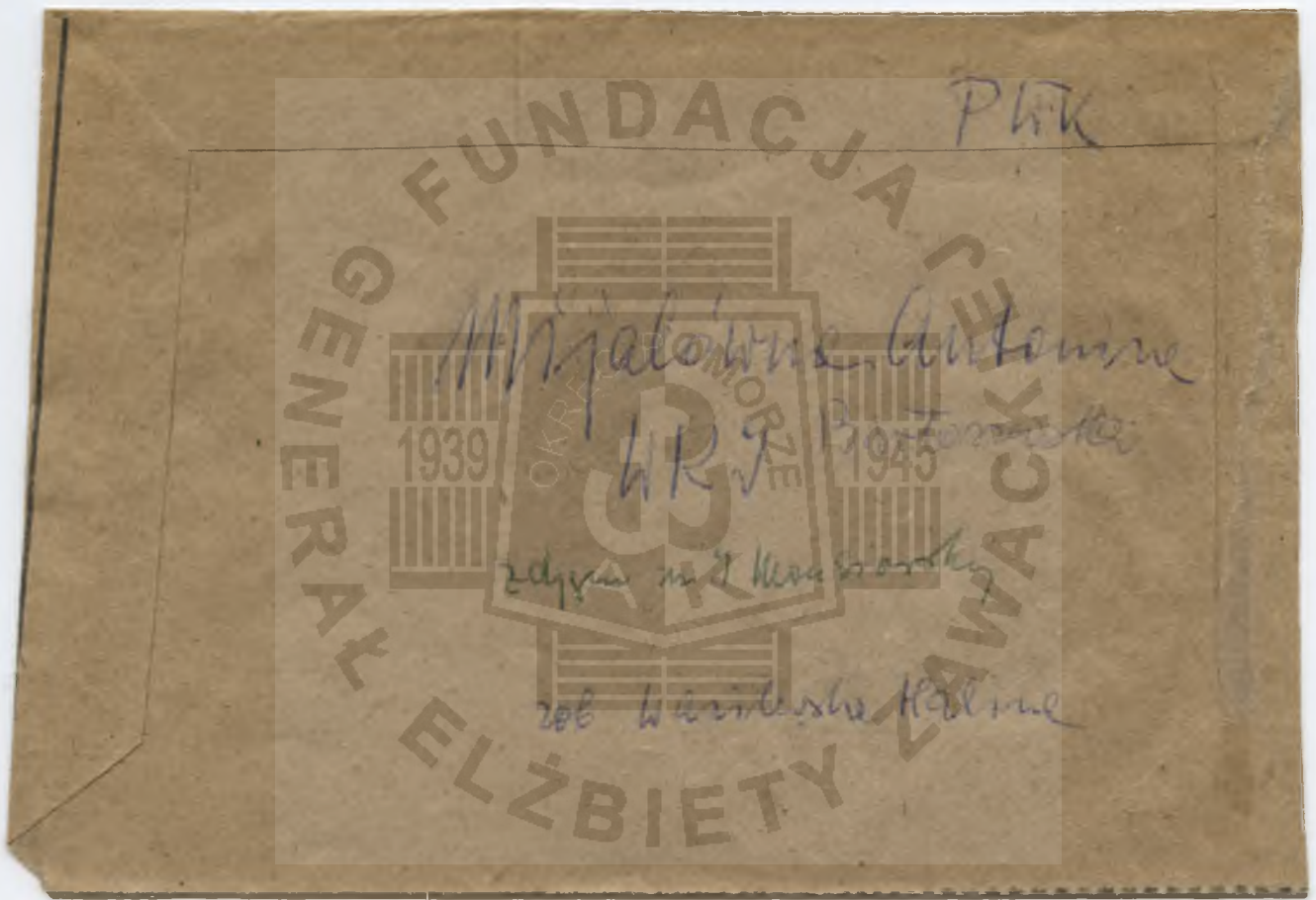
T. 228/IVSK

Post. Warsaw

AK

PVK

1. Mijał Antonina
 Zam. Bartoszevska
 ps. "Tosia"

PWR

FUNDACJA
GENERALNA
ELŻBIETY ŻAWACKIEJ

1939

1945

Majalonna Antonina

WRM

zdyma m. i. Krasnowska

zob. Wzrosty i Kultura

Bartosińska 338 J. 229/WSK

1. N Mijał z m. Bartosińska, Antonina z d. Mijał MS/50
2. I., ps. Antonina c. Tomaszowa, "Josia"
3. ur. 1915 I 14 17 Borzniewice
4. st. kpt 17K
5. Org. 17K
6. przydz. 0. III 17K Sap
Okr. WWA - m. Huczk. Sap, 20. Kedyw 2-ce d. cz. Klub Patr. Min. Lotdz. Sap. 148
7. funkcje 2-ce d. cz. Klub. Patr. Min.
- SPP 8. nr 13 443 Londyn
9. źr. Prot. nr 1 Indochiny? Wzrost. 5,588 i 735 DK 73 04
lit. AM. Element s. 19, 88, 160. Dk 27 201 14. Słoczek, "Guit" s. 234. 20 XII 68

J 229/44K 16

1 MIJAL Antonina, kapitan, 13443, AKOK Wawia ps, Jowia s, 588, 735.

Karta 16

2 HW 1978/84 1MKK1

3

4

5 SPP weryfikacja KW 2K72W) Moniarokij S. 252

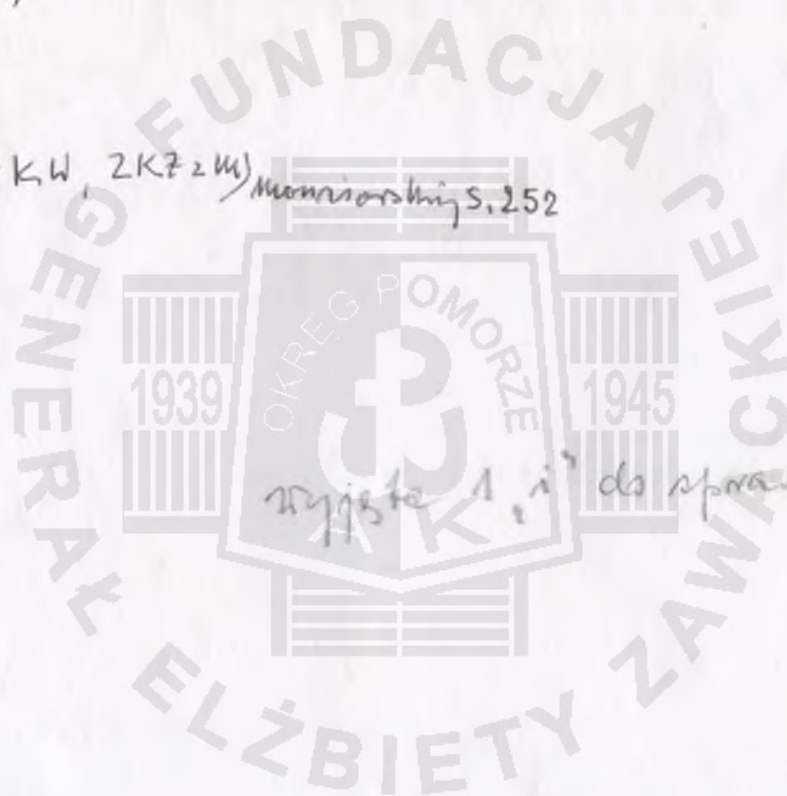
6 (odmowa album)

7

8

9

10

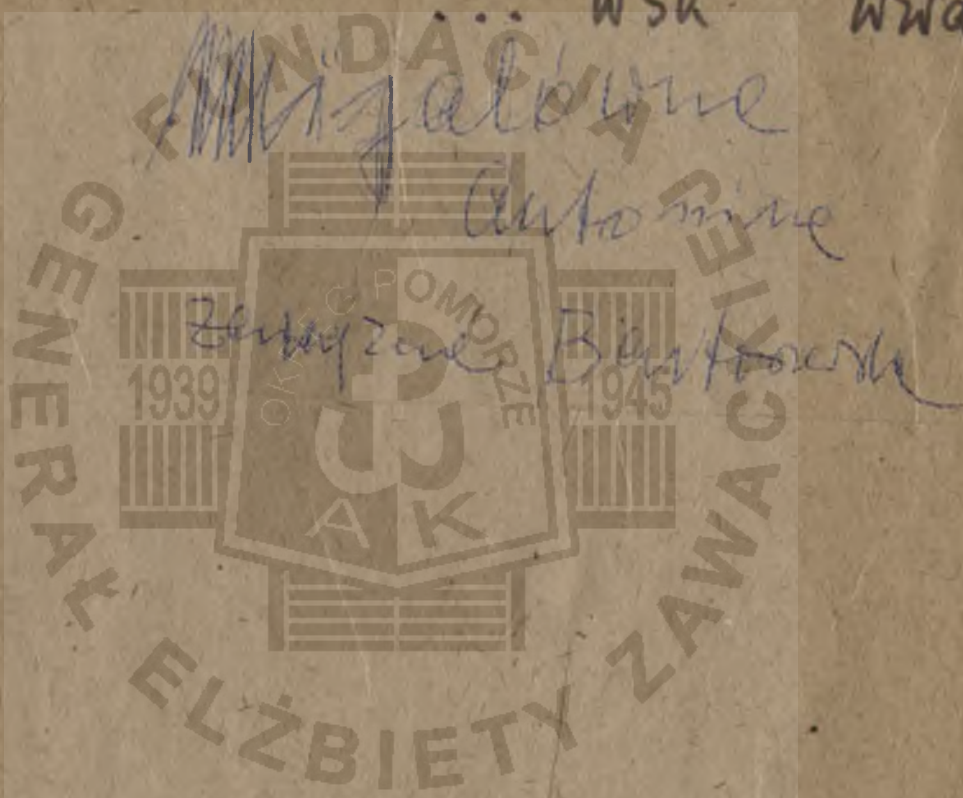
HW 1978/84 ; nie były u SPP

66/PLIX

Wwa

WSK

Wwa

Weryjchm

MIJAL

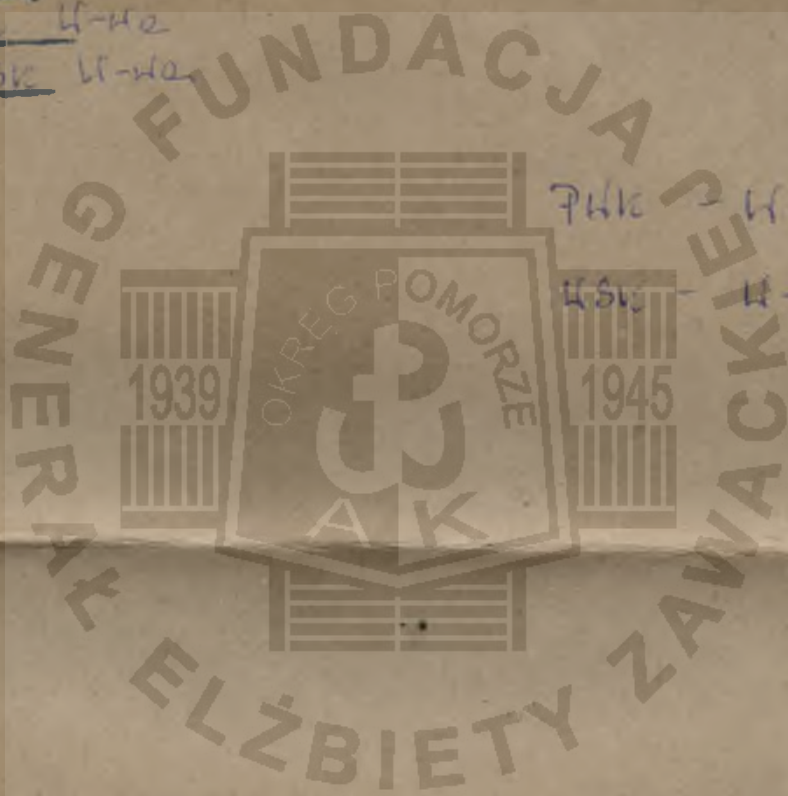

Dziwnia

MIJAL

+ Mijał Antonina ps. "Tosia"
zam. Bartoszeńska

ARCHIWUM
Elżbiety Zawackiej
poz. 66 PHLK W-We
data wpłyn. 1956 W-We

PHLK W-We

1956 W-We

1986 ✓

++ Mijał

W-We
73

Mijał Antonina

MIJAL Antomime

